

[J. K. Hansen.]

har sagt, det kan vi i socialdemokratiet tiltræde ord til andet.

Jeg vil anholde forslagsstillerne for, at man i fremsættelsestalen anfører, at et stort flertal for et år siden ønskede at ændre kompetencefordelingen mellem styrelseslovens organer og styrke fagkyndigheden. Det var vel så som så med dette store flertal. De helt klare kendsgeringer er, at de borgerlige partier jo ikke kunne samle et flertal om deres styrelsesforslag, dernæst at vi i mit parti i forståelse for nogle problemer vedrørende valgreglerne i styrelsesloven foreslog og gennemførte nogle mindre ændringer i styrelsesloven på nævnte områder, og at der herefter blev nedsat et rektorudvalg, der skulle udrede problemerne omkring styringen af de højere uddannelsesinstitutioner.

Der er da mangt og meget, som vi kan tilslutte os i den betænkning, rektorudvalget er kommet med, men helhedsbetragtningen må være, at udvalgets forslag ikke medfører nogen forenkling af styringen på de højere læreanstalter. Hertil kommer så, at de høringsresultater, vi har fået om rektorudvalgets betænkning, næsten alle går ud på en total afvisning.

Så er der én ting, man kan undre sig over, og det er, at de partier, der står som forslagsstillere til dette lovforslag, har sluttet rektorudvalgets betænkning råt, og at man har ladet udvalgets forslag optrykke næsten ord til andet i et lovforslag. Det, man må undre sig over, er, at disse partier med hr. Bertel Haarder i spidsen normalt altid, når det drejer sig om sådanne udvalgsbetænkninger, har mange kritiske bemærkninger at gøre, men i dette tilfælde altså har sluttet forslagene råt og ladet dem optrykke i et lovforslag.

Jeg mener heller ikke, at vores nuværende universitetsstyrelseslov er ideel på alle punkter, men jeg vil pege på, at de erfaringer, vi har med den nuværende lov, er meget spinkle, for den har kun virket i 3 år, og jeg kan tilføje, at der var et stort flertal for denne lov, et flertal, hvori hr. Bertel Haarders eget parti deltog, dengang med en anden ordfører.

Vi foretrækker altså at give den nuværende lov endnu en chance, og så må hr. Bertel Haarder m. fl. ud at se sig om efter et andet flertal; det bliver ikke fra vores side, man får det.

Halvgaard (FP):

Det foreliggende lovforslag er identisk, har jeg forstået, med forslaget fra Bent Christensen-udvalget med rektor Flemming Woldbyes ændringer. Man siger også i bemærkningerne til lovforslaget, at forslagsstillerne ikke betragter Flemming Woldbye-modellen som ideel i alle henseender, men betragter forslaget som et velegnet udgangspunkt for forhandlinger med henblik på en snarlig revision af loven.

Jeg synes, det er en lidt mærkelig måde at fremsætte lovforslag på, men jeg kan sige, at da vi i fremskridtspartiet anser en løsning af problemerne i forbindelse med vore højere uddannelsesinstitutioner for særdeles vigtig, kan vi tilsige, at vi går ind for et positivt arbejde i undervisningsudvalget om dette spørgsmål.

Gerda Møller (KF):

Da det er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bertel Haarder, der skal give den nødvendige redegørelse for baggrunden for lovforslaget, og hvad det går ud på, skal jeg indskrænke mig til at sige følgende: Fra konservativ side har vi gennem lang tid været utilfredse med styrelsesloven, som vi længe har ment burde tages op til revision. Det var også baggrunden for, at vi gik ind for nedsættelse af rektorudvalget, og vi beklager i høj grad, at den afgivne betænkning ikke kunne komme til at danne basis for en revision allerede i indeværende samling, som alle de partier, der stod bag ved nedsættelsen af udvalget, havde ønsket det.

Det må vist være blevet helt klart for alle, at den indflydelse, de studerende fik på styrelsen med 1973-loven, har skabt uforudsete vanskeligheder for de rent universitetsmæssige funktioner, og det forekommer os, at studenterne ikke har vist tilstrækkelig interesse for de tilbud, der var indbygget i loven.

Derimod er det blevet mere og mere klart, at de studerende, der fik sæde i de styrende organer, har gjort disse til politiske kamppladser. Det var naturligvis ikke hensigten med loven. Hensigten var først og fremmest at skaffe studenterne øget indflydelse på deres egen uddannelse. Dertil kommer, at fordelingssystemet for forskningsbevillingerne synes at fungere utilfredsstillende. Det er endt med, at de i det væsentlige følger studenterantallet, men dermed mister folkettinget mulighed for at øve den